

får det dårligt. Jeg har dog en fornemmelse af, at vi i starten vil opleve, at det bliver næsten, som det har været i forvejen.

Jeg vil også godt sige, at de forsøg, der er beskrevet fra delområderne, ser sjove nok ud, der er ikke noget dér, men det kunne stort set laves inden for den eksisterende lov; men med de signaler, der kommer, vil vi i løbet af meget kort tid opleve, at det ligger helt ude lokalt.

Og hvorfor er det så ikke godt? Ja, det er det af to grunde ikke. For det første betyder det, at statens engagement i den lokale kultur forsvinder. Staten kommer nu kun til at interessere sig for de store statslige organisationer, som så en gang imellem kan skrive en kronik til ministeren for ligesom at lade, som om at så beskyttet er de da heller ikke, men jeg mener: den var jo altå bare pinlig, den kronik, der handlede om, at man satte sig selv på museum i stedet for at have en levende og skabende kunst.

Derudover kommer der til at ske det, og det er det, som samtlige de deputationer, vi har haft – nu har vi ikke haft så mange, for vi har ikke haft så mange møder; vi har haft to møder, hvor der har været lejlighed til at komme – men samtlige, der er kommet, og samtlige, der har skrevet til os, er meget bekymrede over det her. Der er ingen, der har givet ministeren støtte som generel kunstnerorganisation. Der er nok nogle her og dér, der har sagt: Det er godt med forsøg. Det er vi ikke uenige i, det er godt med forsøg, men sådan som det laves her, synes jeg nok, at vi er i gang med noget helt andet end forsøg.

Den virkelige advarsel kom til os under førstebehandlingen, da ministeren talte om, at dette her var en irreversibel proces. Forleden aften ved et stort møde, kulturministeren holdt herinde, et møde, hvor alle kunstnerorganisationerne var med, og hvor ingen – *ingen* – bakkede forsøget op, holdt ministeren et pædagogisk foredrag om, hvad irreversibelt betød. Og – som om det skulle berolige os – brugte hun eksemplet med spejlægget, og det er mildt sagt den mindste beroligelse, jeg kan få i den her sag, for at sige det negativt. Det er jo et signal til os om, at nu er det sket, venner, nu glemmer vi alt det her. Jeg vil derfor meget opfordre til, hvis man nu hører efter, at man i hvert fald stemmer for vores ændringsforslag, så det bliver et *forsøg*.

Jeg vil godt sige til Socialdemokraterne, at jeg hørte meget høven, både da vi havde vores første møde og også siden hen, men mest i krogene – jeg ved ikke, hvem det er, man er bange for – når det kommer til stykket. Man vil høre lige om

lidt, at det bliver til: I har ikke tillid til det lokale, men vi stoler på det, og det er mægtig godt. Den er her på talerstolen om et lille øjeblik.

Men nu er det sagt. Der er ikke støtte fra de kunstneriske organisationer, og der er ingen grund til at tro andet end det, som Bomholt i sin tid troede: Der skal et statsligt engagement til, hvis man skal klare den smalle kunst.

Og det kan godt være, at man så siger: Vi vil begrænse det her forsøg; men jeg har ikke kunnet høre det. Vi har ikke engang kunnet få en ordentlig evaluering. Der er sat nogle penge af til det, og så har ministeren i et af svarene skrevet til os, at hun går ud fra, at Kunstnerrådet osv. vil have et vågent øje på det. Ja, det gør jeg også, men hvad hjælper et vågent øje, hvis man i forvejen har fået bind for hele systemet og ikke kan røre en finger til noget af det?

Jeg synes, det er en alvorlig sag. Vi vil godt stemme for lovforslaget, hvis vi får garanteret, at det her bliver et forsøg, men sådan, som ministeren har lagt det op, er det nærmest på randen af et sammenbrud for hele den kulturpolitik, der har været ført i 30 år.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten har ikke medlemmer i Kulturudvalget, og derfor er vi ikke berettiget til at lave betækningsbidrag.

Vi har gjort vores stilling til forslaget klar ved førstebehandlingen. Når jeg alligevel vælger at tage ordet her, så er det, fordi det er mere alvorligt, og i lyset af den udvalgsbehandling og den tid, der har været afsat til forslaget, vil vi kraftigt opfordre partierne til at være opmærksomme på forslaget og den kritik, som er rejst.

Vi har stillet et forslag om, at der i begyndelsen af det nye år afholdes en bred høring, der inddrager alle inden for kunst- og kulturlivet, og at den videre behandling af lovforslaget udsættes.

Vi gjorde fra første færd opmærksom på, at omlægningen af kunst- og kulturstøtte til regionerne var principiel og betænkelig. Siden hen har fremtrædende kunstner- og kulturorganisationer ytret samme betænkelighed. En række forskere og kulturpersonligheder har løbende været fremme med samme kritik.

Forslaget om regionale kulturforsøg har uden Folketingets vidende været diskuteret med implicerede regioner. Der er derfor nogle, som har et forspring, og andre, der finder, at de alt for sent er inddraget i dette principielle forsøg.